

בעזרת השם יתברך

זהר הקדוש
עם פירוש
חזירת איש

פרשת שלח

קדח בא"י

ה

כבוד עתרו אבות

דפנת ספר מודיע ראש הישיבה שליט"א

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
718.384.1652**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563**

היכל הקודש

מאנסִי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551**

היכל הקודש

כני ברק

**רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715**

היכל הקודש

וויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299**

היכל הקודש

בלומינגראוו

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'רפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

**2623 State Route 52
Liberty, NY 12754**

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

זהר הקדוש עם פירוש חזרת איש

פירוש נפלא ושווה לכל נפש
על ספר הזהר הקדוש
על פי ההקדמות של רביה"ק זי"ע
נכתב על ידי מורינו ראש הישיבה שליט"א

תפילה קודם לימוד הזהר

יהי רצון מלפניך
ה' אלוקי שבזכות לימוד הזהר נצא
מהגלות, ושנראה גודל לימוד התורה
ועשיית המצוות, זה מסיד כל העבירות
וכל העונשים, זוכים לשבת בגן עדן עם
הצדיקים הקדושים.

דף קעג.

תא חזי, כד עייל שבתא נשמתין נחתין לשרייא על עמא קדישא. ונשמתין דצדיקייא סלקין לעילא. כד נפיק שבתא, נשמתין סלקין, אינון דשארן עליהו דישראל. ונשמתין נחתין, אינון נשמתין דצדיקייא.

כיון דסלקין כלהו נשמתין דשארן עליהו דישראל. סלקי וקיימין בדיוקנא קמי מלכא קדישא, וקודשא בריך הוא שאיל לכלהו, מאי חדושא הוה לכו בההוא עלמא באורייתא.

חזית איש

כל יהודי מקבל בשבת נשמה יתירה

תא חזי בוא וראה בזוהר יש לנו תמיד את הלשון תא חזי - בוא וראה, בשונה מהגמרא שם הלשון תא שמע - בוא ושמע, כי הזוהר הקדוש פותח את העינים, נהיה כל כך מאיר, מתחילים לראות את השם, כד עייל שבתא כשנכנסת שבת קודש, נשמתין נחתין לשרייא על עמא קדישא מקבל כל יהודי נשמה יתירה, ונשמתין דצדיקייא סלקין לעילא וכל נשמות הצדיקים עולות בגן עדן למקום מאד גבוה. כד נפיק שבתא ובמוצאי שבת, נשמתין סלקין, אינון דשארן עליהו דישראל כל הנשמות חוזרות ועולות להשם, ונשמתין נחתין, אינון נשמתין דצדיקייא, ונשמות הצדיקים יורדות בחזרה.

גודל מעלת לימוד התורה בשבת

כיון דסלקין כלהו נשמתין דשארן עליהו דישראל כשהנשמות חוזרות למעלה במוצאי שבת, סלקי וקיימין בדיוקנא קמי מלכא קדישא הן נעמדות אצל השם יתברך, וקודשא בריך הוא שאיל לכלהו וקדוש ברוך הוא שואל את הנשמות, מאי חדושא הוה לכו בההוא עלמא באורייתא מה למדתם השבת? ספרו לי, איזה

זכאה איהו מאן דחדושא דאורייתא אמרת קמיה. כמה חדרה עבד קודשא בריך הוא, כניש לפמליא דיליה, ואמר, שמעו חדושא דאורייתא, דאמרת נשמתא דא דפלוני, וכלהו מוקמי ההיא מלה בתרי מתיבתי. אינון לתתא, וקודשא בריך הוא לעילא, חתים לההיא מלה.

תא חזי, כד מלה אתחדש באורייתא, ונשמתא דנחתא בשבתא אתעסקת באינון מלין חרתין, וסלקי לעילא. כל פמליא דלעילא,

חזית איש

דברים יפים חדשתם בתורה? זכאה איהו מאן דחדושא דאורייתא אמרת קמיה אשרי הנשמה שאומרת להשם דברים יפים שהיא למדה בשבת, כמה חדרה עבד איזו שמחה נהיית למעלה בשמים, קודשא בריך הוא כניש לפמליא דיליה השם יתברך מכנס את כל המלאכים, ואמר ואומר להם, שמעו חדושא דאורייתא בואו ושמעו את הדברים היפים של התורה דאמרת נשמתא דא דפלוני שהנשמה יתירה של איש זה למדה בשבת, וכלהו מוקמי ההיא מלה בתרי מתיבתי חזורים על החדושי תורה בשתי הישיבות שיש בשמים; שמחים עם התורה שהיהודי הזה למד בשבת, אינון לתתא הן מלמטה, וקודשא בריך הוא לעילא וגם הקדוש ברוך הוא מלמעלה חתים לההיא מלה - כולם מסכימים לתורה שהאדם הזה זכה ללמוד.

כל המלאכים מקשיבים

תא חזי בוא וראה בזוהר יש לנו תמיד את הלשון תא חזי - בוא וראה, בשונה מהגמרא שם הלשון תא שמע - בוא ושמע, כי הזוהר הקדוש פותח את העינים, נהיה כל כך מאיר, מתחילים לראות את השם, כד מלה אתחדש באורייתא כשלומים את התורה הקדושה וחושבים דברים יפים בתורה, ונשמתא דנחתא בשבתא אתעסקת באינון מלין חרתין כשבאה שבת והנשמה יתירה יורדת ושומעת את החדושי תורה היפים, וסלקי לעילא במוצאי שבת כשהנשמה יתירה מגיעה בחזרה

צייתין להחוא מלה, וחיות הקדש מתרבין בגדפין, ומתלבשן בגדפין. וכד שאיל לון קודשא בריך הוא, ולא תבין ושתקין, כדין חיות הקדש מה פתיב, (יחזקאל א) בעמדם תרפינה כנפיהן, כמה דאת אמר (איוב לב) כי עמדו לא ענו עוד. (נחמיה ח) וכפתחו עמדו כל העם.

ואי תימא, שתיקה אמאי קרו ליה עמידה. אלא, בדבורא אית ז' שייפין דמתנענען בהדיה, לבא. ריאה. קנה. לשון. שניים.

חיות איש

למעלה כל פמליא דלעילא – כל המלאכים צייתין להחוא מלה מקשיבים לתורה שהנשמה הזאת למדה בשבת, וחיות הקדש מתרבין בגדפין והמלאכים הנקראים חיות הקודש מקבלים מתורה זאת עוד כנפים ומתלבשן בגדפין. התורה מחזקת אותם, התורה היא בשבילם כמו בגד, הם מתלבשים בכנפים הנבראים מהחודשי תורה.

וכד שאיל לון קודשא בריך הוא ואם כשהשם יתברך שואל את הנשמה יתירה 'מה למדת בשבת? מה חדשת בתורה, חדשים יפים? דברים יפים? ולא תבין והם לא עונים ושתקין הם שותקים, כדין חיות הקדש אז נחלשים המלאכים, מה פתיב כמו שכתוב: (יחזקאל א, כה): 'בעמדם' כשהם עומדים [לעמוד זה כמו לשתק, ולא לדבר]; כשהנשמות שותקות, הן לא למדו בשבת, הן לא חדשו בתורה בשבת, 'תרפינה כנפיהן' נחלשות כנפיהם של המלאכים. כמה דאת אמר כמו שכתוב: (איוב לב, טז): 'כי עמדו לא ענו עוד' הם נשארו על עמדם ולא ענו, עוד כתוב (נחמיה ח, ה) 'וכפתחו' בשפותיהם את הספר תורה 'עמדו כל העם' כל הצבור שותק.

ואי תימא ואם תשאל, שתיקה אמאי קרו ליה עמידה למה כאשר שותקים זה נקרא בלשון עמידה? אלא בדבורא אלא בשמדרים אית ז' שייפין דמתנענען בהדיה, מתנענעים שבעה איברים, לבא הלב, ריאה הראה, קנה הקנה המוליך אויר לדאות, לשון שניים

שפון. בשר. ובשתיקה קיימו בקיומיהו, בלא נענועא. ועל דא קרי
לשתיקה עמידה.

דהא רב המנונא סבא אמר, (תהלים כ) ישלח עזרד
מקדש וגו'. מקדש, דא קדוש ידים. ומציון יסעדד,

חזרת איש

שפון השפתים, בשר, ובשתיקה וכששותקים קיימו בקיומיהו, נשארים כל
האברים לעמוד בלא נענועא הם לא מתנענעים, ועל דא קרי לשתיקה לכן
כששותקים זה נקרא בלשון עמידה.

מעטרים כתרים לצדיקים בגן עדן

דהא רב המנונא סבא אמר הצדיק הקדוש רבי המנונא סבא אמר חדושי תורה
על הפסוק (תהלים כ, ג): 'ישלח עזרד מקדש וגו'; 'מקדש' זה מלשון להתקדש
- דא קדוש ידים, פה מרמז נטילת ידים לפני שנגשים לסעודה. ומציון יסעדד,
זה מלשון לשבע, דא המוציא, פה נרמזת ברפת המוציא לחם שמברכים על לחם,
דאיהו סעיד לבא דבר גש. לחם הוא משביע, יזכור 'כל' מנחותיך, כל לאסגא
מלה אחרא, המילה כל באה להוסיף עוד משהו - דא נטילת ידים בתרייתא. פה
מרמזת נטילת מים אחרונים, ועולתך ידשנה סלה, דא ברפת המזון בזמון פה יש
רמז על ברפת המזון, ואי את עביד כן, אם אתה עושה כל מה שכתוב פה; כשאתה
הולך לאכול אתה נוטל ידים ומברך, ואחרי האכל אתה נוטל מים אחרונים

דא המוציא, דאיהו סעיד לבא דבר נש. יזכור כל מנחותיך, כל לאסנאה מלה אחרא, דא נטילת ידים בתרייתא. ועולתך ידשנה סלה, דא ברכת המזון בזמון. ואי את עביד כן, יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. ובשבת מקדש, דא קדושא רבא. ועל מלה דא, אתעטרו צדיקייא בגן עדן, משבת לשבת אחרא.

חזית איש

ואתה מברך ברכת המזון, יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא השם יתן לך כל מה שאתה צריך.

ובשבת בשבת יכולים להגיד עוד רמו, את המילה מקדש יכולים גם לקרא מקדש – דא קדושא רבא בשבת מי שעושה קדוש ונטיל ידים וכו' – השם יתן לו הכל, יקים אצלו יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא השם יתן לך כל מה שאתה צריך, ועל מלה דא, אתעטרו צדיקייא בגן עדן, משבת לשבת אחרא עם החודש היפה הזה של רב המנוגא התעטרו הצדיקים שבגן עדן בכתרים כל השבוע.

מהקטע הזה בזהר אנחנו רואים את גדל מעלת לימוד תורה בשבת והמעלה של לחשב רעיונות יפים חדשים בתורה, רק זה חשוב אצל השם יתברך, זה גודם שמחה למעלה בשמים, כל המלאכים מקבלים כוחות מחדשים וכל הצדיקים מקבלים כתרים מאותם חדושי תורה, אשרי מי שלומד תורה בשבת ומחדש רעיונות יפים בתורה.